Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Hof van Cassatie van België* 2008. gada 18. februāra rīkojumu — *UDV North America Inc./Brandtraders NV*

(Lieta C-62/08)

(2008/C 107/26)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *UDV North America Inc.*

Atbildētāja kasācijas instancē: *Brandtraders NV*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, lai izmantotu apzīmējumu 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 ([1]) par Kopienas preču zīmi 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē, trešai personai regulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē

   a) apzīmējums jāizmanto pašai, slēdzot darījumu uz sava rēķina?

   b) apzīmējums jāizmanto kā preču tirdzniecībā iesaistītai personai, kur tā ir līgumslēdzēja puse?

2) Vai starpnieku, kas darbojas savā vārdā, bet darījumu slēdz citas personas vietā, var uzskatīt par trešo personu, kas apzīmējumu izmanto iepriekš minētās tiesību normas izpratnē?

([1]) OV 1994., L 11, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) 2008. gada 18. februāra rīkojumu — *Europol Frost-Food GmbH/Hauptzollamt Krefeld*

(Lieta C-65/08)

(2008/C 107/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Europol Frost-Food GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Krefeld*

Prejudiciālais jautājums

Vai Kombinētās Nomenklatūras 20. nodaļas 5. b) papildu piezīme Regulu (EK) Nr. 2388/2000 ([1]) un Nr. 2031/2001 ([2]) redakcijā ir spēkā?

([1]) Komisijas 2000. gada 13. oktobra Regula (EK) Nr. 2388/2000, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 264, 1. lpp. un OV L 276, 92. lpp.).

([2]) Komisijas 2001. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 2031/2001, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 279, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Oberlandesgerichts Stuttgart* (Vācija) 2008. gada 18. februāra rīkojumu — Kriminālprocess pret *Szymon Kozlowski*

(Lieta C-66/08)

(2008/C 107/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgerichts Stuttgart

Lietas dalībnieks pamata procesā

Szymon Kozlowski

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai nevar pieņemt, ka personas "dzīvesvieta" vai "uzturēšanās vieta" Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ([1]) 4. panta 6. punkta izpratnē ir kādā dalībvalstī, ja šī persona:

   a) attiecīgajā dalībvalstī neuzturas nepārtraukti,

   b) tur uzturas neatbilstoši uzturēšanās tiesībām,

   c) regulāri izdara noziedzīgus nodarījumus un/vai

   d) tur atrodas ieslodzījumā?

2. Vai tāda Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta transpozīcija, saskaņā ar kuru nav pieļaujams izdot soda izpildei dalībvalsts pašas pilsoni pret viņa gribu, bet citas dalībvalsts pilsoni var izdot atbilstoši iestādes rīcības brīvībai pret viņa gribu, ir saderīga ar Eiropas Savienības tiesībām, it īpaši ar nediskriminācijas un Eiropas Savienības pilsonības principu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 6. panta 1. punktu, ko skata kopā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (EKL) 12., 17. un turpmākajiem pantiem, un, ja tas tā ir, vai minētie principi ir vismaz jāievēro, īstenojot rīcības brīvību?

(1) OV L 190, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Bundesfinanzhof* (Vācija) 2008. gada 20. februāra rīkojumu — *Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren*

(Lieta C-67/08)

(2008/C 107/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Margarete Block*

Atbildētāja: *Finanzamt Kaufbeuren*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai EK līguma 73. d panta 1. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts (jaunajā redakcijā — EKL 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts) atļauj ieskaitīt Spānijas mantojuma nodokli kā nodokļa kredītu attiecībā uz Vācijas mantojuma nodokļa summu, kas maksājama saskaņā ar *Erbschaftssteuer- und Schenkungssteuergesetz* (Likums par mantojuma un dāvinājuma nodokli, turpmāk tekstā — "*ErbStG*") 21. panta pirmo daļu un otrās daļas 1. punktu kopsakarā ar *Bewertungsgesetz* (Vērtēšanas likums, turpmāk tekstā — "*BewG*") 121. pantu (objektīvs aizliegums), pat attiecībā uz mantojumiem, kas atklājušies 1999. gadā?

2) Vai EK līguma 73. b panta 1. punkts (jaunajā redakcijā — EKL 56. panta 1. punkts) ir jāinterpretē tādējādi, ka mantojuma nodoklis, ko cita Eiropas Savienības dalībvalsts ir piemērojusi mantiniecei ar dzīvesvietu Vācijā attiecībā uz mantojuma atstājējas, kuras pēdējā dzīvesvieta ir bijusi Vācijā, kapitāla prasījumiem no kredītiestādēm šajā citā dalībvalstī, ir ieskaitāms kā nodokļa kredīts attiecībā uz Vācijas mantojuma nodokļa summu?

3) Vai, lemjot par to, kura no iesaistītajām valstīm nedrīkst pieļaut dubulto nodokļu uzlikšanu, nozīme ir [šo] valstu nodokļu tiesiskajā regulējumā paredzēto atšķirīgās piesaistes faktoru atbilstībai un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai piesaiste kreditora dzīvesvietai ir atbilstošāka nekā piesaiste parādnieka reģistrācijas vietai?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Tribunale di Napoli, Sezione Lavoro* (Itālija) 2008. gada 20. februāra rīkojumu — *Raffaello Visciano/I.N.P.S.*

(Lieta C-69/08)

(2008/C 107/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Napoli, Sezione Lavoro

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Raffaello Visciano*

Atbildētājs: *I.N.P.S.*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 1980. gada 20. oktobra Direktīvas 80/987 (1) 3. un 4. pants — tiktāl, ciktāl tie paredz apmaksu darbinieku prasībām attiecībā uz darba samaksu — atļauj šādām prasībām, kad tās kļūst par piedzenamām no garantijas iestādes, atņemt to sākotnējo — prasību attiecībā uz darba samaksu — raksturu un tās pārkvalificēt par sociālā nodrošinājuma prasībām tikai tāpēc, ka to apmaksu dalībvalsts ir deleģējusi sociālā nodrošinājuma iestādei, un tādēļ atļauj jēdzienu "darba samaksa" valsts tiesībās aizstāt ar jēdzienu "sociālā nodrošinājuma pabalsts"?